

Kerk spreidt inzameling voor Voedselbank door drukte

Aad Rietveld

Leiderdorp ■ De protestantse gemeente in Leiderdorp spreidt de inzamelingen voor de Voedselbank over twee kerken.

Was de Scheppingskerk altijd de

vast inzamelingsplek, nu kunnen mensen hun giften voor de Voedselbank ook twee keer per week inleveren bij de Dorpskerk.

De Leiderdorpse kerk wil met de maatregelen een te grote toeloop bij de inzameling voorkomen, maar

toch 'de gang erin houden'. De inzameling gebeurde tot dusver een keer per maand bij de Scheppingskerk. Nu zijn er elke week bij elke kerk twee inzamelingsdagen: op maandag en donderdag van 10 tot 12 uur bij de Scheppingskerk, op dinsdag

en woensdag op dezelfde tijd bij de Dorpskerk,

Houdbaar voedsel

De inzamelingen brengen drie à vier kratten per week aan houdbaar voedsel op. Dat is ongeveer evenveel

als voor de crisis, aldus Ellis Groot-hof, die de acties coördineert. „Maar er zit volgens mij nog meer in, als iedereen weet dat we ook in de Dorpskerk houdbaar voedsel inzamelen”, zegt Groot-hof. „De bereidheid om te helpen is groot.”

Plan voor park rond jachtslot baart zorgen

Marieta Kroft

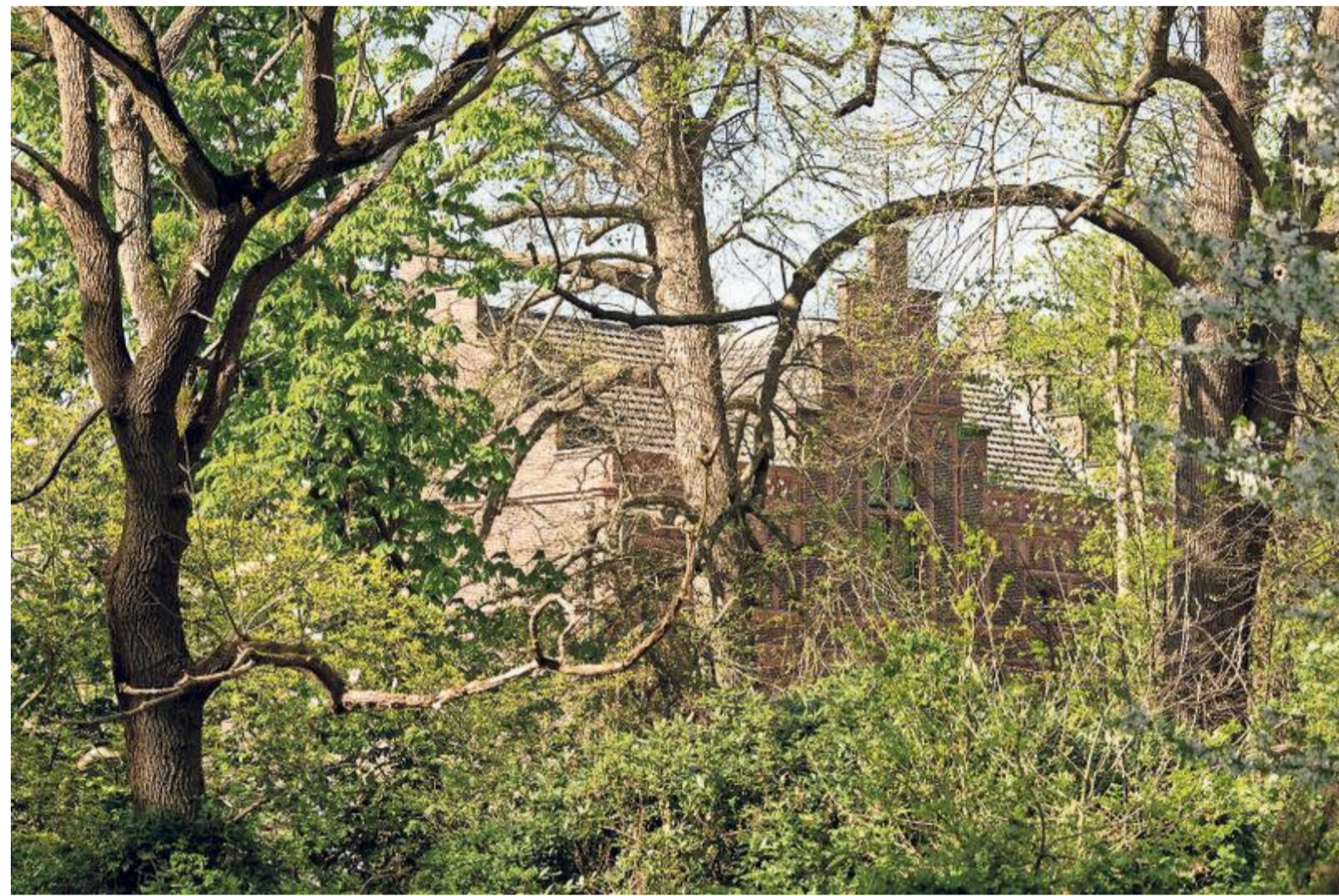
Voorshoten ■ Het plan voor het opknappen van het park rondom het voormalige jachtslot Huis ter Horst van prins Frederik in Voorshoten, baart de Stichting Horst en Weide grote zorgen. De hoeder van natuur, cultuur en landschap in De Horsten en omgeving adviseert gemeente Voorshoten met klem geen vergunning af te geven.

Bestuurslid Wim ter Keurs van 'Horst en Weide' benadrukt dat zowel het jachtslot als de parktuin rijksmonument is. Dat betekent dat er bij de restauratie rekening moet worden gehouden met die monumentale waarden. Daar ontbreekt het aan, aldus Ter Keurs die samen met Hein Krantz het restauratieplan bij de gemeente had opgevraagd en bestudeerd.

De Voorshotenaar is vooral geschrokken van het plan voor de lindes op het voorplein. De eigenaar die het vervallen kasteel in 2017 kocht, wil vijf lindes in 'quinconce verband' (zoals de vijf van een dobbelsteen) laten staan en de bomen die daar niet inpassen, verwijderen. „Uit oude documentatie blijkt dat de bomen er helemaal niet in quinconce verband hebben gestaan, maar aan weerszijden van het plein als een dubbele rij”, zegt Ter Keurs. „De lindes moeten op dezelfde manier worden hersteld, net zoals dat is gebeurd op de buitenplaats Huis te Manpad in Heemstede.”

Zichtassen

Ook stoort hij zich aan het ontbreken van 'zichtassen' in het huidige plan. De belangrijkste doorkijk, vanaf de achterkant van het kasteel over een tien tot vijftien meter brede slotgracht met aan weerszijden een dubbele rij eiken naar een weiland, wordt in het huidige restauratieplan niet in oude staat teruggebracht. Datzelfde geldt voor andere 'assen' rond Huis ter Horst.

Het park rondom Huis ter Horst moet opgeknapt worden, maar over de wijze waarop zijn zorgen.

FOTO TACO VAN DER EB

De stichting is bovendien niet gerust op het voorstel om aan de achterkant van het jachtslot flink te gaan snoeien en rooien. „Nergens in het plan staat waarom.”

Prins Frederik der Nederlanden liet het jachtslot tussen 1863 en 1876 bouwen. Tot 2008 bleef het kasteel in handen van de Oranjes. Jarenlang was het het feestpaleis van prins Bernhard.

Koningin Beatrix verkocht het in 2008 voor iets meer dan twee miljoen euro aan handelaar Willem Diederik Mak van Waay. Hij dacht er dik aan te kunnen verdienen, maar het lukte hem niet om het kasteel door te verkopen. In 2013 en 2014 hadden krakers er hun intrek genomen. Twee jaar geleden stond het uitgeleefde en slecht onderhouden kasteeltje nog maar voor 7 ton te

koop. Of de nieuwe eigenaar die prijs ook heeft betaald, is niet bekend. Overigens is de grond nog steeds in het bezit van de koninklijke familie.

De Stichting Horst en Weide heeft de bezwaren niet besproken met de eigenaar van Ter Horst. „Dat is onze taak niet. Wij hebben alleen te maken met de gemeente”, merkt Ter Keurs op. „Die adviseren we nu.”

De niet voor commentaar bereikbare eigenaar van Huis ter Horst heeft ook een vergunning aangevraagd voor het restaureren van het kasteel zelf. Of dat plan wel naar wens is, weet Ter Keurs niet. „Onze stichting gaat alleen over de tuin, niet over het gebouw.”

De gemeente Voorshoten moet zich nog over de afgifte van de vergunning voor de parktuin buigen.

Kunstgras of Eiffeltoren: het mag niet

Ruud Sep

Oegstgeest ■ De aanvraag van voetbalclub ASC om twee kunstgrasvelden te mogen aanleggen op het sportcomplex in de Overveerpolder heeft hem 'een beetje verbaasd'.

„In het bestemmingsplan staat letterlijk dat kunstgras niet is toegestaan”, stelt fractievoorzitter Frits van Dissel van Hart voor Oegstgeest. „Ik kan net zo goed een vergunning aanvragen voor een Eiffeltoren aan de Lijtweg. Ook dat mag niet volgens het bestemmingsplan.”

Toen de voorzitter van de voetbalclub vorig jaar de discussie over

kunstgras openbrak, was Van Dissel er als de kippen bij om in de gemeenteraad een motie in te dienen waarin het nog maar eens werd onderstreept: in de Overveerpolder mag gaan kunstgras worden aangelegd. De motie werd uiteindelijk weer ingetrokken, omdat de rest van de politiek vond dat het niet het moment was om over de kwestie te spreken. Dat zou wel komen op het moment dat er een concrete aanvraag zou worden gedaan.

Van Dissel wil niet te veel woorden vuil maken aan de nieuwste ontwikkeling. Naar zijn mening is de aanvraag een kansloze missie. „Je kunt net zo goed aan een agent vragen of je door een rood stoplicht

mag rijden. Het mag gewoon niet.”

Toch kan de aanvraag voor kunstgras voor niemand echt als een verrassing komen, en dan niet alleen omdat het er vorig jaar al eens over ging. Vanaf het moment dat de Overveerpolder in beeld kwam als mogelijke nieuwe plek voor de voetbal- en cricketclub, wordt binnen en buiten de politiek gewaarschuwd dat er een moment zal komen dat de club onder het kunstgrasverbod zal proberen uit te komen. Dik tien jaar geleden was dat voor het CDA en Leeftbaar Oegstgeest - de voorloper van Hart voor Oegstgeest - reden om tegen het verhuisplan te stemmen.

Het kunstgrasverbod werd voor het laatst in 2017 officieel vastgelegd

in het bestemmingsplan. De club - toen nog onder voorzitterschap van de huidige VVD-wethouder Matthijs Huizing - zat toen al te morren. Huizing betoogde in een 'zienswijze' dat het voor een gezonde toekomst van de vereniging 'noodzakelijk' is om de mogelijkheid te krijgen om kunstgras aan te leggen. De gemeente wilde op dat moment niet verder gaan dan het toestaan van club onder het kunstgrasverbod zal proberen uit te komen. Dik tien jaar geleden was dat voor het CDA en Leeftbaar Oegstgeest - de voorloper van Hart voor Oegstgeest - reden om tegen het verhuisplan te stemmen.

Het kunstgrasverbod werd voor het laatst in 2017 officieel vastgelegd

route om onder het verbod uit te komen. De club heeft een ecologisch onderzoek- en adviesbureau in de arm genomen om te onderzoeken hoe het verlies aan natuur door de kunstgras kan worden gecompenseerd door elders op het terrein juist in natuur te investeren.

Of de politiek mee gaat in het idee van natuurcompensatie, zal te zijner tijd moeten blijken. Van Dissel: 'hybride natuurgas', waarbij een normale grasmat ondergronds met kunstvezels wordt versterkt.

Het kunstgrasverbod is indertijd uitgevaardigd om de natuurwaarden in de polder zo min mogelijk aan te tasten. In dat natuurwaardenverhaal zit nu ook de ontsnappings-

Hoera voor 'rijdende winkel'

Paul van der Kooij

Roelofarendsveen ■ Het zijn wonderlijke tijden voor versspecialist Van der Poel uit Roelofarendsveen. Terwijl de cateringafdeling 'op zijn gat ligt door het coronavirus' - want ja, wie geeft er nog feestjes en vergadert er nog op één plek - draaien de 'rijdende winkelwagens' in Kaag en Braassem en het zuidelijke puntje van Haarlemmermeer prima omzetten.

Helemaal goedmaken doet dat het verlies op de cateringafdeling niet - die normaliter voor de helft van de omzet zorgt - het helpt wel om positief te blijven en kansen te blijven zien. Neem het bezorgen. „Dat doen we altijd al, maar nu vestigen we er extra de aandacht op”, meldt Rick van der Poel. „We hebben ook de nodige acties. Bijvoorbeeld dat je jarigen of huwelijksjubilarissen een ontbijtje schenkt. En met Koningsdag hebben wij, net als we bij Pasen hadden, speciale feestboxen. Met ditmaal ook oranjetompoucen en barbecuepakketten, naast een aspergepakket waarmee je zelf een maaltijd kunt bereiden. En we hopen dat, wanneer de coronacrisis voorbij is, mensen ons niet zullen vergeten.”

„We hebben dan wel niet zulke uitgebreide websites als de online-bezorgdiensten, maar bij ons kun je wel bellen, mailen of je bestelbriefje meegeven aan een buurman. En we zijn ook echt een versspecialist. Brood en taarten komen van bakker Van Leeuwen uit Burgerveen. Vleeswaren hebben we van slager Overdevest uit Amsterdam - 'neven van mijn vader' - die zaken als rosbief en Amsterdamse ossenworst zelf maakt. En de fruit- en rauwkostsalades komen uit onze eigen keuken.

Ook via de 'rijdende winkelwagens' valt meer te regelen dan menigden denkt: „Ben je niet thuis, dan kan er bijvoorbeeld een broodje aan de deur worden gehangen. Wat dat betreft is er veel veranderd in veertig jaar. Vroeger was er altijd wel iemand thuis.”

Een situatie die zich, door het vele

Janco Meijer in zijn rijdende winkelwagen.

FOTO HIELCO KUIPERS

thuiszitten, thuiswerken en oppassen van nu, opeens is gaan herhalen. Met de extra klandizie van dien in de wagens die zoveel mogelijk coronaproof zijn gemaakt.

Twee tegelijk

Net als in een 'gewone' supermarkt hangt er een spatscherm voor de kassa. Ook loopt de bestuurder/winkelier, tussen de bezoeken door, te ontsmetten wat hij kan. Van de pinautomaat, de winkelmandjes en de handgrepen van de koelkasten tot de leuning van de trap die halver-

wege de wagen zit. Die trap heeft er in deze tijd een belangrijke functie bij gekregen: zo kan de klant eerst goed naar links en naar rechts kijken in de tien meter lange wagen. Twee klanten zijn daar namelijk het maximum. En wanneer er een persoon bij de koelafdeling staat die zich in de staart van de wagen bevindt, is wachten überhaupt geboden. Wil die klant naar de kassa aan de voorkant, dan is veilig passeren er immers niet bij in het gangpad.

„De eerste week heb ik er één keer iets van moeten zeggen”, zegt Rick.

„Nu merk je dat het zich ook vanzelf regelt. Wanneer men ziet dat de buurvrouw gaat, trekt men rustig de schoenen aan. Of, als men zin heeft in een praatje naast de wagen, komt men juist en houdt men ook keurig 1,5 meter afstand.”

Een deel van het personeel dat anders op feestjes, vergaderingen, besprekingen en lunches op werk was gezet, bezorgt nu andere dingen. Of vult de sneller leeg rakende winkelwagens een keer per dag bij. Of verft de zojuist vernieuwde slijterij en voorziet die van stellingkasten. „Zo

gaat er minder geld uit. Al wil je natuurlijk liever dat er meer in komt. En dat mensen met spullen uit die slijterij ook weer mooie feestjes kunnen gaan geven.”

Al met al denkt hij dat het wat resultaat betreft een jaar wordt om zo snel mogelijk te vergeten. Menselijk gezien kijkt hij er anders naar: „Fantastisch hoe flexibel het personeel zich opstelt en hoe lief de reacties van de mensen in de wagen en via Facebook zijn. Zo van: wat fijn dat jullie nog steeds komen en goed voor iedereen zorgen.”

Oorlogsslachtoffer Fraij op monument Voorshoten

Marieta Kroft

Voorshoten ■ Oorlogsslachtoffer Cornelis Pieter Anthonie Fraij is bijgeschreven op het oorlogsmonument aan de Koningin Julianalaan in Voorshoten.

Dat heeft de gemeente vorige week laten weten aan onderzoeker J. Boon.

De gepensioneerde oud-Voorshotenaar kwam twee jaar geleden drie nieuwe oorlogsslachtoffers op het spoor die een link hadden met zijn voormalige woonplaats. De namen dook op in het boek 'Nederlanders in Neuengamme' van Judith Schuyf. Boon pleitte bij de gemeente voor bijschrijving van de namen van Fraij, Jacobus Johannes van den Assem en Arnold Pieron.

Alleen de naam van Fraij is nu bijgeschreven. Onderzoeker Boon kan dat wel begrijpen. „De arts Pieron was weliswaar in Voorshoten geboren, maar overleefde het concentratiekamp in Neuengamme en over-

Het oorlogsmonument aan de Koningin Julianalaan met daarop de naam van Fraij.

FOTO TACO VAN DER EB

leed in 1992. Dan kom je niet voor bijschrijving in aanmerking.”

Van den Assem overleed wel in de

oorlog, maar waarschijnlijk heeft hij nooit in Voorshoten gewoond. Wel vestigde zijn weduwe zich er; zij

woonde er tot 2008. Door zijn spoorwerk kwam Boon erachter dat Fraij op 1 augustus 1887 in Voorshoten is

geboren. Tot ongeveer 1898 woonde hij in het stationsgebouw aan de Papelaan. Later verhuisde hij naar Maarn.

Spoorwegstaking

In de oorlog sloot hij zich aan bij de spoorwegstaking en betaalde stakers uit. Door verraad werd hij opgepakt door de Sicherheitsdienst en gedepoteerd naar Neuengamme. Daar overleed hij op 30 april 1945. „Dat zijn naam nu op het monument staat, daar ben ik heel blij om”, zegt Boon. „Niet voor mijzelf, maar wel voor zijn nabestaanden.”

Boon is blij dat de drie namen die hij boven water had getoverd, tijdens de dodenherdenking in 2019 wel door burgemeester Pauline Bouvy zijn genoemd.

De in Breda wonende Ineke Verdonk-Fraij is blij met de vermelding van de naam van haar vader op het Voorshotense monument. „Ik vind het heel bijzonder dat mijn vader in zijn geboorteplaats op deze manier herdacht wordt.”